

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Dünya Sağlık Örgütü, sağlık kurumlarındaki şiddeti “Hasta, hasta yakınları ya da diğer herhangi bir bireyden gelen, sağlık çalışanı için risk oluşturan; tehdit davranışı, sözel tehdit, fiziksel saldırı ve cinsel saldırıdan oluşan durum” olarak tanımlamaktadır.

Son yıllarda tüm dünyada olduğu gibi Türkiye’de de şiddet olaylarında artış gözlenmektedir ve yaş, cinsiyet, ırk, din, dil, eğitim düzeyi ayırt etmeksizin toplumdaki tüm bireyleri etkilemektedir. Şiddet, bir halk sağlığı sorunudur ve görülme sıklığı giderek artmaktadır. Hastaneler ve sağlık kurumları da şiddet olgusundan olabildiğince etkilenmektedir. Buna bağlı olarak sağlık kuruluşları, sağlık çalışanları için riskli ve tehlikeli birer ortama dönüşmektedir. Türkiye’de sağlık sektöründe son yıllarda yaşanan hızlı dönüşüm programları, yasal uygulamalardaki eksiklikler, akıl hastalıkları, alkol-madde kullanan hastalar, kötü iletişim tarzları gibi bireysel nedenler; aydınlatma, güvenlik, personel istihdamı, ekip içi iletişimi, yetersiz ortamlar gibi kurumsal nedenler şiddetin önlenmesinde ve sağlık çalışanlarının güvenliğinin sağlanması konusunda eksikliklere neden olmaktadır. Hasta ve hasta yakınlarının tedaviden duydukları memnuniyetsizlik ve ihmal edilme düşüncesi de en önemli şiddet nedenlerinden birisidir.

Araştırmalara göre, ülkemizdeki sağlık çalışanlarının şiddetle karşılaşma oranları çok yüksektir. Şiddete maruz kalma oranları bu kadar yüksek olunca, şiddetle karşılaşma endişesi de yükselmektedir. Sağlık-Sen’in yaptığı araştırmaya göre, hiç şiddetle karşılaşmamış sağlık çalışanları da dâhil olmak üzere, şiddet endişesi yaşayanların oranı %82’dir. Her 10 sağlık çalışanından 8’i şiddetle karşılaşma konusunda endişe yaşamaktadır. Ülkemizde, sağlık sektöründe, özellikle hasta yakınlarının sağlık personeline uyguladığı şiddetin boyutları gün geçtikçe artmaktadır. Özellikle son yıllarda birçok hekimimiz çeşitli nedenlerden dolayı, görevleri başında öldürülmüştür.

Sağlık çalışanlarına yönelen şiddetin nedenlerini ve çözüm yollarını genel şiddet olgusundan ayrı ele almak mümkün değildir. Bununla birlikte, sağlık çalışanlarına yönelen şiddetin nedenleri arasında sağlık sektöründe küreselleşme sürecinde yaşanan dönüşümlerin etkisi yoğun olarak hissedilmektedir. Küresel ekonomik gelişmeler piyasa ekonomisinin alanını genişletirken kamu ekonomisinin alanını daraltmaktadır. AKP’nin yanlış politikaları sonucunda sağlık hizmetlerinde piyasa yönlü değişim ve dönüşümler yaşanmaktadır. Piyasa yönlü değişim; rekabet, verimlilik, toplam kalite ve esneklik gibi değerlerin, sağlık hizmetleri sunulan alanlarda yer bulmasına yol açmış ve koruyucu hizmetler olan birinci basamak sağlık hizmetlerini dışlamıştır. Gerek gördüğünde hastaları bir üst basamağa sevk eden “birinci basamak hizmetlerinin” en temel birimi “sağlık ocakları” kaldırılarak müşteri memnuniyetine dayalı bir özelleştirme ve ticarileşme modeli olan “aile hekimliği” başlamıştır.

Bu model ile aşırı yük altında çalışmak durumunda kalan sağlık çalışanları hasta ve hasta yakınlarına yeterince bilgi verememekte, yürüttükleri hizmetlerin niteliği düşmektedir. Yükseköğretim Kurulu, Sağlık, Kalkınma ve

Bakanlıklarının katkılarıyla hazırlanan "Türkiye'de Sağlık Eğitimi ve Sağlık İnsangücü Durum Raporu"na göre, Türkiye'de ve Avrupa Birliği üyesi ülkelerde 100 bin kişiye düşen hekim sayısı karşılaştırıldığında, bu sayının AB üyesi ülke ortalamasında 346, Türkiye'de ise 171 olduğu görülmektedir. Yani, Türkiye'deki 100 bin kişiye düşen hekim sayısı AB üyesi ülkeler ortalamasının yarısından daha azdır.

Ülkemizde AKP Hükümetlerinin uyguladığı ticarileşme yönündeki sağlık politikaları, hastaları müşteriye indirgemekte, sağlık hizmetlerinin sunumunda eşitsizlik ve dengesizliğe yol açmaktadır. Bu dengesizlik kişiye yönelik tıbbi bakım hizmetlerinin sürdürülmesi ile değil, sosyalleştirilmiş sağlık hizmetleri uygulaması ile giderilebilir.

Yukarıda belirtilen gerekçelerle, sağlık çalışanlarına uygulanan şiddetin nedenlerinin ve sonuçlarının araştırılması ve alınacak tedbirlerin Yüce Meclisimizce tespiti amacıyla bir Meclis Araştırması açılması yerinde olacaktır.

Normik Havudera
Balıkesir M.Ü.

Ahmet AKIN
Balıkesir M.Ü.

Dr. Murat Emir
Ankara Milletvekili

M.Ü.

A.Ş.

M.Ü.

Mahmut Tarak
İst. M.Ü.

Ömer Fethi Çiğdem

Serap Penkeli
İst. M.Ü.

Gülşah Çelebi
Gülşah Çelebi
İstanbul

Caner Yücesel
R.Ü.

Nurhan Altınbaş
Kafıroğlu
Bursa M.Ü.

F.Ü.

Onursal ADİBİZİL
İstanbul

İbrahim Öztürk
Adana
Amulmadis

G.Ü.

Kamil Okyay Sinder

Atilla Sertel
CHP
1923
T.C. CUMHURİYET HALKI PARTİSİ

